

Arrest

nr. 102 920 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2013 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Bruno SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 december 2010 dient de verzoekende partij die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 22 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

weigeringsbeslissing wordt op 25 september 2012 bevestigd met het arrest nr. 88 166 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 25 april 2013 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Zij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar haar land van herkomst.

1.4. Op 2 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing die op 3 mei 2013 ter kennis wordt gebracht is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Overwegende dat de betrokkene op 17 december 2010 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 22 mei 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 25 september 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 25 april 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een 'buzzy pazz' uit België, een arbeidskaart voor België en een studentenkaart uit België naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze documenten over het leven van de betrokkene in België op geen enkele wijze de motieven die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, ondersteunt. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn advocaat bezig is met de vertaling van een brief van zijn moeder waarbij opgemerkt moet worden dat een brief van de moeder van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat de moeder van de betrokkene om het even wat op papier kan zetten. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij in het centrum foto's heeft van zijn Poolse opvanggezin waarbij opgemerkt moet worden dat foto's enkel zijn wat ze zijn, een afbeelding van een persoon of personen zonder aanduiding van de tijd die genomen zouden zijn of de plaats of omstandigheden waarin ze genomen zouden zijn. Overwegende dat de advocaat van de betrokkene een fax stuurde naar de Dienst Vreemdelingenzaken met een brief van een familie in België die de betrokkene kent waarbij opgemerkt moet worden dat een brief van een familie die de betrokkene kent en heeft opgevangen de redenen die de betrokkene gehad zou hebben, niet ondersteunt, dat de fax van de advocaat eveneens vier foto's bevatte van een aantal personen waarbij opgemerkt moet worden dat foto's enkel zijn wat ze zijn, een afbeelding van een persoon of personen zonder aanduiding van de tijd wanneer ze genomen zouden zijn, of de plaats of de omstandigheden waarin ze genomen zouden zijn. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.2. Artikel 51/8, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens – dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen – aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

2.3. Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen, mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het “nieuwe” artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de

vreemdelingenwet. Dit impliceert dat de verzoekende partij een ernstig middel moet aanvoeren waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door haar aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.4. In wat zich voordoet als een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 51/8, 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, van het beginsel van behoorlijk bestuur en meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 8 EVRM en een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt in essentie dat niet alle nieuwe elementen door de Dienst Vreemdelingenzaken in aanmerking werden genomen. Immers is hij verrast door de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel hij asiel wou aanvragen wist hij niet dat hij op datum van 25 april 2013 formeel asiel had aangevraagd. Hij had geenszins door dat de asielaanvraag effectief geacteerd werd op datum van 25 april 2013 aangezien hij geen bijstand van een tolk kreeg. In het besef dat er nog geen asiel werd aangevraagd heeft de raadsman op 2 mei 2013 nog twee faxen gestuurd. De tweede fax vermeldt dat verzoeker vervolging vreest wegens religieuze redenen. Dat dit gegeven niet aangehaald werd door de Dienst Vreemdelingenzaken doorstaat de toets van de zorgvuldigheid niet aangezien de overheid bij het nemen van de bestreden beslissing rekening moet houden met alle feiten en deze in overweging nemen. Ondanks de verwarring gecreëerd bij verzoeker is hij formeel dat hij tijdens zijn kort verhoor wel heeft aangehaald vervolging te vrezen wegens religieuze redenen meer bepaald omwille van zijn interesse voor het katholieke geloof. Verzoeker werd hierover niet grondig bevrraagd hoewel het om een nieuwe vervolgingsvrees gaat die nooit eerder beoordeeld werd in het kader van zijn eerste asielaanvraag omdat deze nieuwe vervolgingsvrees is ontstaan sinds zijn verblijf in België. Er is bijgevolg omwille van de aanwezigheid van deze relevante elementen een manifeste schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen
- relevant zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet,

aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 100).

- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

2.6. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de bewijskracht van de door de verzoekende partij bijgebrachte nieuwe gegevens heeft beoordeeld.

Over de 'buzzy pazz' uit België, een arbeidskaart voor België en een studentenkaart uit België stelt de bestreden beslissing dat deze documenten over het leven van de betrokkene in België op geen enkele wijze de motieven die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, ondersteunt.

Over verzoekers verklaring dat zijn advocaat bezig is met de vertaling van een brief van zijn moeder stelt de bestreden beslissing dat een brief van de moeder van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt en dat de moeder van de betrokkene om het even wat op papier kan zetten. Over verzoekers verklaring dat hij in het centrum foto's heeft van zijn Poolse opvanggezin stelt de bestreden beslissing dat foto's enkel zijn wat ze zijn, een afbeelding van een persoon of personen zonder aanduiding van de tijd die genomen zouden zijn of de plaats of omstandigheden waarin ze genomen zouden zijn.

Over de fax van verzoekers advocaat met een brief van een familie in België die de betrokkene kent stelt de bestreden beslissing dat een brief van een familie die de betrokkene kent en heeft opgevangen de redenen die de betrokkene gehad zou hebben, niet ondersteunt en dat de vier foto's die de fax bevatte enkel zijn wat ze zijn, met name een afbeelding van een persoon of personen zonder aanduiding van de tijd wanneer ze genomen zouden zijn, of de plaats of de omstandigheden waarin ze genomen zouden zijn.

De verzoekende partij onderneemt geen poging deze vaststellingen, voortvloeiend uit een beoordeling waarbij de gemachtigde van de staatssecretaris niet op kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld, te bestrijden, laat staan dat zij deze weerlegt. De Raad oordeelt dat deze vaststellingen kaderen in een onderzoek *prima facie* naar “*ernstige aanwijzingen*” omtrent het bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat de nieuwe gegevens kennelijk niet van aard zijn om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor sub 2.5. bedoeld.

Voorts heeft verzoeker geen belang bij zijn kritiek over de onduidelijkheid over het al dan niet indienen van een asielaanvraag. Verzoekers raadsman heeft immers bij schrijven van 2 mei 2013 bevestigd de bijlage 26 te hebben ontvangen waarop hij de stukken ter ondersteuning van de asielaanvraag overmaakte. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat met deze stukken werd rekening gehouden.

Waar verzoeker aanhaalt dat er geen rekening werd gehouden met het nieuwe element uit de tweede fax van zijn advocaat, meer bepaald vervolging wegens religieuze redenen, stelt de Raad vast dat uit de

stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn gehoor van zijn nieuwe asielaanvraag op 30 april 2013 op geen enkel ogenblik melding heeft gemaakt van een mogelijke bekering noch van een vrees voor vervolging om deze redenen in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Tijdens het gehoor dat correct verlopen is in aanwezigheid van een tolk Dari - dit in tegenstelling tot hetgeen verzoeker verklaart in zijn verzoekschrift - heeft verzoeker uitdrukkelijk geantwoord op de vraag welke elementen hij aanbrengt voor zijn nieuwe aanvraag: *“Vandaag kan ik u geen nieuwe documenten voorleggen als nieuwe elementen van mijn aanvraag. Ik heb wel een brief van mijn moeder die ik aan mijn advocaat heb bezorgd. Dit was een week geleden. Mijn advocaat ging de brief laten vertalen naar het Nederlands en jullie diensten opsturen als nieuwe elementen voor mijn asielaanvraag. In de brief laat mijn moeder weten dat ze niet in staat is voor mij te zorgen en ik ook niemand anders heb om voor mij te zorgen. Mijn moeder heeft haar akkoord opdat ik geadopteerd kan worden door een Belgisch gezin. Ik heb ook in opvangcentrum nog een aantal foto's van mij met mijn Poolse opvanggezin. Deze zou ik willen voorleggen als nieuwe elementen.”* Verzoeker heeft de verklaring ondertekend en aangegeven dat hij de tolk goed begreep en akkoord ging met het verslag dat hem werd voorgelezen.

Verzoekers betoog dat hij melding zou gemaakt hebben van zijn nieuwe geloof vindt bijgevolg geen steun in het administratief dossier.

Een summiere en vage vermelding in een brief van de Poolse gastouders waarin wordt vermeld dat verzoeker varkensvlees eet en geen islamitische feesten viert terwijl hij de katholieke godsdienst en gewoontes wel interessant vindt en Pasen met hen vierde is een feitelijke vaststelling en vermelding van het Poolse gezin die niet in een context van bekering of vervolging om religieuze redenen kan gezien worden, niet in het minst omdat verzoeker hier zelf nooit enige melding van heeft gemaakt. De vaststelling dat verzoeker volgens de verklaringen van het gastgezin interesse vertoont in het katholicisme betekent hoegenaamd niet dat verzoeker ook daadwerkelijk overtuigd is van dit geloof en de intentie heeft zich hiertoe te bekeren.

Ook de vaststelling dat verzoeker in het gesloten centrum door jezuïeten zou bezocht worden kan geen bewijs vormen van een oprechte geloofsbeleving nog daargelaten dat hij hiervan nooit eerder melding heeft gemaakt aan de verwerende partij.

De tweede fax van verzoekers advocaat die de *‘vervolging om religieuze redenen’* van verzoeker aanhaalt - overigens zonder dat hierbij het katholicisme vernoemd wordt - ondersteunt bijgevolg geenszins de verklaringen die verzoeker aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat verzoekers raadsman, in tegenstelling tot de eerste fax, geen stukken toevoegde om de beweringen van zijn fax te ondersteunen. De Dienst Vreemdelingenzaken kon slechts rekening houden met de elementen die hem bekend waren bij het nemen van zijn beslissing. Een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is bijgevolg niet aangetoond.

De vordering tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag is derhalve onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. VAN ISACKER